

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Σύμφωνα με το Άρθρο 1 παρ. 2 τα Συμβαλλόμενα με το Χάρτη Μέρη αναλαμβάνουν να προστατεύσουν αποτελεσματικά το δικαίωμα του εργαζόμενου να κερδίζει τα προς το ζην με εργασία που αναλαμβάνει ελεύθερα. Αυτή η διατύπωση ("που αναλαμβάνει ελεύθερα") προβλέπει μια εγγύηση κατά της αναγκαστικής εργασίας. Η αναγκαστική εργασία νοείται ως "εξαναγκασμός κάθε εργαζόμενου να επιτελεί ένα έργο το οποίο είναι αντίθετο προς τις επιθυμίες του και χωρίς την ελεύθερα εκφρασμένη συναίνεση του". Η Επιτροπή έχει σταθερά ερμηνεύσει τη διάταξη αυτή ως απαγορεύουσα "τον εξαναγκασμό κάθε εργαζόμενου να επιτελεί έργο που είχε προηγουμένως ελεύθερα συμφωνήσει να κάνει αλλά που κατόπιν δεν ήθελε πια να επιτελέσει". Συνεπώς το Άρθρο 1 παρ. 2 του Χάρτη προστατεύει την ελευθερία των εργαζομένων να τερματίζουν την απασχόληση τους.

Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι έχει σταθερά υποστηρίξει ότι "η μη εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας που περιέχει στοιχεία αντίθετα προς το άρθρο 1 παρ. 2 του Χάρτη δεν επαρκεί για να καταδείξουν τη συμμόρφωση ενός κράτους με τη διάταξη αυτή". Αυτή η νομοθεσία πρέπει να τροποποιηθεί.

Όπως σωστά επισημαίνει η καταγγέλουσα οργάνωση η Επιτροπή από τον 11^ο ελεγκτικό κύκλο έχει συμπεράνει ότι το **ΝΔ 17/1974** παραβιάζει το Άρθρο 1 παρ. 2 του Χάρτη. Η διατύπωση αυτής της ρύθμισης ("σε μια απρόβλεπτη κατάσταση που προκαλεί διατάραξη της οικονομικής ή κοινωνικής ζωής της χώρας") είναι τόσο γενικής φύσεως ώστε δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εναρμονίζεται με το άρθρο 1 παρ. 2 του Χάρτη ακόμη και εάν ληφθούν υπόψη οι διατάξεις του άρθρου 31 του Χάρτη.

Στις παρατηρήσεις της η Κυβέρνηση της Ελλάδας παραδέχεται ότι οι όροι που χρησιμοποιήθηκαν δημιουργούν ένα πρόβλημα συμβατότητας με το Χάρτη και ορίζει ότι αναμένεται η απαραίτητη νομοθετική πρωτοβουλία η οποία θα βελτιώσει την κατάσταση. Η Επιτροπή υπογραμμίζει το γεγονός ότι αυτή για πρώτη φορά το 1989 εντόπισε ότι η νομοθεσία αυτή παραβιάζει το Χάρτη. Έντεκα χρόνια μετά εξακολουθεί να ισχύει η ίδια νομοθεσία.

Σε ότι αφορά το **Άρθρο 64 του ΝΔ 1400/73** σχετικά με του αξιωματικού καριέρας στο Ελληνικό στρατό, οι οποίοι έχουν καταρτιστεί για πολλές περιόδους, η Επιτροπή έχει ομοίως συμπεράνει από τον 11^ο ελεγκτικό κύκλο ότι η διάταξη αυτή παραβιάζει το

άρθρο 1 παρ. 2 του Χάρτη. Μια υποχρεωτική περίοδος θητείας μέχρι 25 χρόνια είναι υπερβολική και αντίθετη προς την ελευθερία επιλογής και εγκατάλειψης ενός επαγγέλματος. Επιπλέον, η Επιτροπή Υπουργών έστειλε στην Κυβέρνηση της Ελλάδας δύο Συστάσεις οι οποίες επαναλήφθηκαν σε δύο επόμενες Αποφάσεις. Για μια ακόμη φορά η Επιτροπή επιθυμεί να υπογραμμίσει ότι η επίμαχη διάταξη δεν έχει τροποποιηθεί μετά από 11 χρόνια σταθερής κριτικής.

Σχετικά με τις **ποινικές κυρώσεις που επιβάλλονται στους ναυτικούς** η Επιτροπή υπενθυμίζει την ισχύουσα νομολογία της σύμφωνα με την οποία το άρθρο 1 παρ. 2 απαγορεύει την επιβολή ποινικών κυρώσεων σε ναυτικούς οι οποίοι σταματούν να εκτελούν τα καθήκοντα τους στις περιπτώσεις που ούτε η ασφάλεια του σκάφους ούτε οι ζωές ή η υγεία όσων επιβαίνουν σε αυτό τίθενται σε κίνδυνο. Υπάρχουν επίσης δύο Συστάσεις και δύο Αποφάσεις της Επιτροπής Υπουργών πάνω σε αυτό το θέμα. Παρ' όλα αυτά η επίμαχες διατάξεις παραμένουν σε ισχύ.

Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις προσπάθειες των ελληνικών αρχών να τροποποιήσουν τις διατάξεις της Ελληνικής νομοθεσίας που προαναφέρθηκαν. Θεωρεί ότι οι προσπάθειες αυτές θα πρέπει να εντατικοποιηθούν έτσι ώστε να εναρμονιστεί η κατάσταση με τις υποχρεώσεις της Ελλάδας σύμφωνα με το Άρθρο 1 παρ. 2 του Χάρτη χωρίς άλλη καθυστέρηση.

Για τους παραπάνω λόγους η Επιτροπή κατέληξε στα εξής:

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η κατάσταση στην Ελλάδα δεν εναρμονίζεται με το Άρθρο 1 παρ. 2 σε ότι αφορά κάθε μια από τις διατάξεις για τις οποίες έχει υποβληθεί καταγγελία.